

Gemeentenieuws 2018-4

1. Breed offensief om meer mensen met een beperking aan werk te helpen
2. 'Inburgering gaat op de schop'
3. Budgetten gebundelde uitkering 2018 en 2019
4. Gedwongen opname ggz-instelling en algemene bijstand
5. Informatieuitwisseling binnen het sociaal domein
6. Onderzoek naar de effectiviteit van de no-riskpolis
7. Uitleg over de samenloop van de no-riskpolis en de Praktijkroute
8. Structureel maken van de no-risk polis voor werknemers in beschut werk
9. Impuls € 17 miljoen voor leerlingen uit het pro/vso
10. Uitnodiging ESF-event 2018 woensdag 7 november in Den Haag
11. Maatschappelijke Diensttijd voor jongeren

1. Breed offensief om meer mensen met een beperking aan werk te helpen

Met mijn brief van 7 september (Kamerstukken II, 34352, nr. 115) heb ik de Kamer gemeld dat het kabinet afziet van het voornemen uit het regeerakkoord om loonkostensubsidie in de Participatiewet te vervangen door loondispensatie en te willen werken aan een breed offensief, gericht op vereenvoudiging en meer werk voor mensen met een arbeidsbeperking. Deze brief vindt u [hier](#).

De afgelopen maanden heb ik gezien dat iedereen zich ervoor wil inzetten om mensen met een arbeidsbeperking aan het werk te helpen. En ook dat we daarvoor zaken moeten verbeteren en vereenvoudigen, zodat werkgevers niet worden belemmerd bij het aannemen van mensen met een beperking. Maar er bleken veel zorgen te bestaan over de gevolgen van het instrument loondispensatie voor de mensen om wie het gaat. Ik heb het uiterste geprobeerd om het instrument zo vorm te geven dat voor de werknemers niet moeilijker zou worden en dat de extra uitvoeringslast voor gemeenten beperkt zou blijven. Dit bleek niet mogelijk. Daarom heb ik ervoor gekozen om het gezamenlijke doel om mensen met een arbeidsbeperking aan het werk te helpen op een andere manier te bereiken.

Nu loondispensatie niet doorgaat vallen er ook geen financiële middelen vrij voor gemeenten voor extra ondersteuning richting (beschut) werk. Deze maatregelen waren aan elkaar gekoppeld. In de brief van 7 september heb ik de hoofdlijnen van het breed offensief uiteengezet. Kern van de maatregelen is dat zij erop gericht zijn het eenvoudiger te maken voor werkgevers om mensen met een beperking in dienst te nemen, het aantrekkelijker te maken voor mensen met een beperking om (meer) te gaan werken, hetzij in regulier werk, hetzij in beschut werk en het gemakkelijker te maken dat werkgevers en werkzoekenden met een arbeidsbeperking elkaar weten te vinden. Zo worden voorstellen uitgewerkt voor verbetering en vereenvoudiging van het instrument loonkostensubsidie in de Participatiewet, werken met loonkostensubsidie wordt lonend voor mensen in deeltijd, de matching tussen werknemers en werkgevers krijgt een impuls, de regels rondom banenafpraak en quotum worden eenvoudiger, de Wajongregels worden beter en logischer en beschut werk wordt verder gestimuleerd.

De maatregelen van het breed offensief worden nu in overleg met gemeenten, sociale partners, cliëntenorganisaties en UWV uitgewerkt. Vóór de begrotingsbehandeling van het ministerie van SZW in de Tweede Kamer (die is gepland in de laatste week van november) stuur ik de uitwerking van de voorstellen naar de Kamer.

Samen met u wil ik zo toewerken naar een inclusieve arbeidsmarkt waarop mensen naar hun mogelijkheden kunnen meedoen.

2. 'Inburgering gaat op de schop'

De minister van SZW heeft op 2 juli 2018 de brief 'Hoofdlijnen veranderopgave Inburgering' aan de Tweede Kamer gestuurd; deze brief vindt u [hier](#). In deze brief worden de plannen voor een nieuw inburgeringsstelsel gepresenteerd. In dit nieuwe stelsel krijgt de gemeente een belangrijke positie, met meer regie over de uitvoering van de inburgering. Tijdens het Algemeen Overleg Inburgering en Integratie van 4 juli jl. bleek dat de voorgestelde plannen op groot draagvlak onder stakeholders en politiek kunnen rekenen.

Om het einddoel 'iedereen doet mee, liefst via betaald werk' te bewerkstelligen richten de plannen uit de brief zich onder andere op meer regie van gemeenten, door het inkopen van lessen en het afnemen van een brede intake bij inburgeringsplichtigen. Daarnaast krijgen gemeenten de mogelijkheid om inburgering beter te verknopen met andere beleidsterreinen binnen het sociale domein, zoals de Participatiewet. Andere aspecten van het nieuwe stelsel zijn de verhoging van de taaleis naar B1, het onderscheid tussen drie verschillende leerroutes, het opstellen van een persoonlijk plan (het PIP, Plan Inburgering en Participatie) en het aanbieden van een ontzorgend stelsel aan inburgeraars indien nodig in de eerste periode.

Het succes van het stelsel hangt in hoge mate af van de inzet van gemeenten en de mate waarin zij hun taken waarmaken. Dit zal vanaf het begin worden gemonitord, zodat bij gesignaleerde knelpunten tijdig maatregelen genomen kunnen worden en zodoende een adaptief en lerend stelsel ontstaat. De monitoring, als onderdeel van het evaluatiekader, wordt ontworpen in overleg met gemeenten, het ministerie van Financiën en het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

De plannen voor het nieuwe inburgeringsstelsel zijn in de eerste helft van 2018 samengesteld in nauwe samenwerking met alle betrokken partijen, waaronder de VNG, Divosa, G4 en G40. Sinds de behandeling van de nieuwe plannen tijdens het Algemeen Overleg van 4 juli jl. is met dezelfde partijen een uitwerkingsagenda opgesteld, waarover de Tweede Kamer binnenkort zal worden geïnformeerd. In deze agenda zijn 15 thema's geïdentificeerd, die de komende maanden verder uitgewerkt moeten worden. Ook bij deze uitwerking zal de samenwerking worden voortgezet. Zowel Divosa als VNG zal hiervoor ter voorbereiding met gemeenten in gesprek gaan. Het streven is om de nieuwe Wet inburgering in 2020 in te voeren.

3. Budgetten gebundelde uitkering 2018 en 2019

Op 1 oktober 2018 zijn de definitieve gemeentelijke budgetten voor 2018 en de voorlopige budgetten voor 2019 van de gebundelde uitkering van de Participatiewet gepubliceerd; deze vindt u [hier](#).

Met de budgetten worden gemeenten voorzien van middelen voor de verstrekking van uitkeringen en loonkostensubsidies op grond van de Pw, de IOAW, de IOAZ en aan startende zelfstandigen in het kader van het Bbz 2004.

Macrobudgetten 2018 en 2019

Het definitieve macrobudget 2018 voor de gebundelde uitkering bedraagt € 6.216,0 miljoen. Het macrobudget is circa € 298 miljoen hoger vastgesteld dan het voorlopige macrobudget 2018 (bekendgemaakt in september 2017). De bijstelling ten opzichte van het voorlopige macrobudget is een saldo van positieve en negatieve mutaties. De werkloosheidsraming van het CPB voor 2018 leidt tot een neerwaartse bijstelling van het macrobudget. Hier staat een opwaartse bijstelling tegenover, als gevolg van de doorwerking van de gerealiseerde uitgaven in 2017. De systematiek voor de verwerking van statushouders in de bijstandsraming is dit jaar aangepast. In tegenstelling tot 2016 en 2017 is de verhoogde instroom van statushouders al in het uitvoeringsjaar verwerkt in de bijstandsraming. Dit leidt in 2018 eveneens tot een opwaartse bijstelling van het macrobudget. Daarnaast leidt de loon- en prijsbijstelling tot een positieve bijstelling van het macrobudget.

Het voorlopige macrobudget 2019 voor de gebundelde uitkering bedraagt € 6.219,7 miljoen. Hiervan wordt € 108 miljoen gereserveerd in verband met de uit te keren vangnetuitkeringen over 2017.

Het voorlopige macrobudget 2019 wordt nog bijgesteld naar aanleiding van de realisatiecijfers over 2018, eventuele nieuwe inzichten in de conjunctuur, en de bijstelling voor de loon- en prijsontwikkeling. Gemeenten worden hierover geïnformeerd in september 2019, wanneer het macrobudget definitief wordt vastgesteld.

Budgetverdeling 2019

Voor de verdeling van het beschikbare macrobudget voor 2019 is het model verbeterd.

Het verdeelmodel schat voor ieder huishouden in Nederland de kans op bijstand. Voor de verdeling van 2019 is onderzoek gedaan naar de prijscomponent van het verdeelmodel. Hieruit blijkt dat er objectieve en relevante verklaringen zijn voor afwijkingen tussen het wettelijk bepaalde normbedrag en de hoogte van de werkelijk verstrekte uitkering. Het verdeelmodel voor 2019 houdt rekening met deze objectieve verklaringen bij het voorspellen van het uitkeringsbedrag per huishouden. Het rapport van de onderzoekers is gepubliceerd op de website van de Rijksoverheid; deze vindt u [hier](#).

Evenals in voorgaande jaren kunnen gemeenten gebruik maken van de rekentool om meer inzicht te krijgen in de uitkomsten van het model in relatie tot de eigen uitgaven; de Rekentool verdeelmodel bijstandsbudgetten 2019 vindt u [hier](#). De rekentool biedt gemeenten handvatten voor verbetering van hun beleid en uitvoeringspraktijk en maakt het gemakkelijker om van elkaar te leren. Het geeft gedetailleerde informatie over de verschillende typen huishoudens in een gemeente. Later dit jaar wordt de rekentool nog uitgebreid met aanvullende gegevens over de vernieuwde prijscomponent.

[De website van de Rijksoverheid](#) biedt meer informatie over de financiering van de Participatiewet en het Bbz 2004. Met vragen kunt u mailen naar financieringparticipatiewet@minszw.nl.

Vangnet

Gemeenten met grote tekorten op het budget voor de gebundelde uitkering kunnen onder voorwaarden een beroep doen op de vangnetuitkering.

De eigenrisicodrempel voor gemeenten bedraagt 5% in 2018.

Voor het tekort tussen de 5% en de 12,5% wordt de helft vergoed;

het tekort boven 12,5% wordt volledig vergoed.

Voor 2019 bedragen deze drempelwaarden respectievelijk 7,5% en 12,5%.

Meer informatie met betrekking tot de vangnetuitkering is te vinden op de [website van de toetsingscommissie](#).

4. Gedwongen opname ggz-instelling en algemene bijstand

Wanneer sprake is van een gedwongen opname onder de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (Wet Bopz) heeft de belanghebbende geen recht op algemene bijstand. Dit is door de wetgever vastgelegd in artikel 13, lid 1a van de Participatiewet.

In 2006 is geconstateerd dat, wanneer iemand gedwongen is opgenomen onder de Wet Bopz en dus geen recht heeft op algemene bijstand, er een hiaat is in de kosten van levensonderhoud. Dit is gerepareerd met de Wet van 6 maart 2008 (Stb, 2008, 87) tot wijziging van de (toenmalige) Wet werk en bijstand (Wwb), met het 'openstellen van de mogelijkheid van het verlenen van bijzondere bijstand aan bepaalde groepen personen die gedwongen zijn opgenomen of worden verpleegd'.

Deze wetswijziging, die zijn huidige neerslag heeft in de Participatiewet, artikel 13, lid 3, betekent dat mensen die gedwongen zijn opgenomen in aanmerking kunnen komen voor bijzondere bijstand.

De gemeente heeft hier de bevoegdheid en verantwoordelijkheid om maatwerk te leveren. Eventuele toekenning, duur en hoogte van de uitkering worden afgestemd op de persoonlijke situatie. Gedacht moet dan worden aan bijzondere bijstand voor de eigen bijdragen, de ziektekostenpremie en het doorbetalen van woonlasten, voor zover noodzakelijk. Overleg tussen de ggz-instelling en de gemeente is hierbij van groot belang, zowel over de consequenties van het (tijdelijk) stopzetten van de algemene bijstandsuitkering, als over het soepel laten verlopen van de aanvraagprocedure voor bijzondere bijstand.

Op 1 januari 2020 treedt de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) in werking, de opvolger van de Wet Bopz. De Wvggz stelt de behandeling van een cliënt centraal en niet langer zijn gedwongen opname. Die behandeling, ook in gedwongen kader, kan anders dan onder de Wet Bopz ook ambulante plaatsvinden. Een machtiging van de rechter onder de Wvggz hoeft daarmee niet langer te betekenen dat iemand ook gedwongen wordt opgenomen.

Vanwege de inwerkingtreding van de Wvggz is in de Participatiewet in Artikel 13, lid 3, de verwijzing naar de Wet Bopz vervangen door de Wvggz. Omdat in de Wvggz niet altijd sprake is van gedwongen opname (verblijf), is overleg tussen de ggz-instelling en de gemeente extra van belang. In de Wvggz wordt overigens ook een overlegverplichting opgenomen tussen gemeenten en ggz-instellingen.

Zoals ik heb toegezegd aan de Tweede Kamer bij brief met kenmerk 29817-146, breng ik bovenstaande bij dezen in het Gemeentenuws van SZW onder de aandacht bij gemeenten. De staatssecretaris van VWS brengt de noodzaak van overleg tussen de ggz-instelling en de gemeente onder de aandacht bij de ggz-instellingen via GGZ Nederland.

5. Informatieuitwisseling binnen het sociaal domein

Delen van informatie door professionals in het sociaal domein is van cruciaal belang om multi-probleem huishoudens (gezinnen en verwarde personen) passende hulp te bieden.

Toezicht Sociaal Domein (TSD) onderzoekt binnen het sociaal domein domeinoverschrijdende problemen bij personen/gezinnen en de rol die de uitvoering daarin speelt. Het gaat vooral om problemen op het terrein van zorg, werk en inkomen, schulden, veiligheid en onderwijs.

TSD beoogt met deze onderzoeken bij te dragen aan een betere hulp aan deze kwetsbare burgers. Dit domeinoverstijgend onderzoek is mogelijk, omdat TSD een samenwerkingsverband betreft van de inspecties van de departementen van VWS, SZW, O&W en JenV.

Het onvoldoende delen van informatie door professionals die ondersteuning bieden aan multi-probleem huishoudens is al jaren een terugkerend probleem. Met de inwerkingtreding van de AVG en de aandacht hiervoor lijken professionals nog meer huiverig dan in het verleden om informatie te delen, terwijl een goed beeld - ofwel de film en niet een fragment (de foto) - van het huishouden van groot belang is om de juiste hulp te bieden. Dit is voor TSD aanleiding geweest om dit thema op te pakken en te komen met een tool voor professionals die werkzaam zijn in het sociaal domein.

De handreiking is uniek, omdat het een uitgewerkte casus is, die is gebaseerd op calamiteiten die de afgelopen jaren hebben plaatsgevonden en door TSD zijn onderzocht. Ook de vormgeving is anders dan gebruikelijk bij een handreiking, omdat de gebruiker aan de hand van een Levenswiel van een gezin wordt meegenomen en de rol en dilemma's worden beschreven van diverse bij het gezin betrokken hulpverleners, zoals de jeugdwerker, de schuldhulpverlener, de huisarts, etc. en TSD bij elk dilemma een oplossingsrichting aanreikt.

Mede ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van TSD is op 1 november in het Museum voor Communicatie in Den Haag het Levenswiel gelanceerd door de minister van VWS, Hugo de Jonge, waarmee het dan ook voor eenieder toegankelijk wordt.

In december zal in Gemeentenieuws van SZW verslag worden gedaan van de lancering die dan heeft plaatsgevonden en zal nader op het Levenswiel worden ingegaan. Nu al een voorproefje? Bekijk dan dit [artikel in Jeugdrecht in Praktijk](#).

6. Onderzoek naar de effectiviteit van de no-riskpolis

In opdracht van het ministerie van SZW hebben de onderzoeksbureaus De Beleidsonderzoekers en SEO Economisch Onderzoek onderzoek gedaan naar de bekendheid met en de effectiviteit van de no-riskpolis. Omdat de no-riskpolis ook geldt voor de gemeentelijke populatie van de Participatiewet die valt onder de doelgroep banenafpraak en onder beschut werk is dit onderzoek ook voor gemeenten relevant. De link naar de brief aan de Kamer (Kamerstukken II, 29.544, nr. 843) vindt u [hier](#). In de brief staan de voornaamste conclusies en de maatregelen die naar aanleiding van het onderzoek worden genomen.

Het doel van de no-riskpolis is om werkgevers over de streep te trekken om een sollicitant met een arbeidsbeperking in dienst te nemen. Het is dus van belang dat dit instrument bij werkgevers en werknemers bekend is. De hoofdconclusie van het onderzoek is dat een beperkt deel van de mensen met een arbeidsbeperking weet dat zij onder de no-riskpolis vallen; ook een beperkt deel van de potentiële werkgevers weet dat (kandidaat) werknemers onder de no-riskpolis vallen. Hierdoor blijven kansen onbenut om mensen met een arbeidsbeperking aan de slag te helpen.

In de brief wordt een aantal maatregelen benoemd om de bekendheid bij werknemers en werkgevers te vergroten. Eén van de maatregelen betreft de rol van gemeenten. Graag attendeer ik gemeenten hierbij op het belang om werkgevers – in het kader van een goede ondersteuning naar werk – tijdig te informeren dat mensen uit de doelgroep van de Participatiewet die onder de banenafpraak of beschut werk vallen en begeleid worden naar werk, ook onder de dekking van de no-riskpolis vallen.

Daarnaast is met het UWV afgesproken dat degenen die door het UWV worden beoordeeld en tot de doelgroep gaan behoren mondeling én schriftelijk worden geïnformeerd dat zij onder de no-riskpolis vallen en wat deze inhoudt. Ten tweede werkt het UWV momenteel aan het versturen van zogenaamde tips aan werkzoekenden. Deze tips krijgen zij via de werkmap aangeboden en hebben betrekking op de (financiële) voordelen, waaronder de no-riskpolis, waarop door een werkgever aanspraak kan worden gemaakt als zij bij hem in dienst treden. De werkzoekenden kan deze tips printen en bij een sollicitatiebrief voegen, zodat hij de (potentiële) werkgever op de hoogte kan stellen van deze (financiële) voordelen. Tot slot heeft het UWV, naar aanleiding van het onderzoek naar het (niet-)gebruik van de no-riskpolis door werkgevers,¹ aangekondigd dat het de mogelijkheden zal inventariseren om de bekendheid van de no-riskpolis bij werkgevers verder te vergroten. Daar voeg ik aan toe dat werkgevers nu al via het werkgeversportaal bij het UWV kunnen nagaan of een sollicitant of werknemer onder de no-riskpolis valt.

7. Uitleg over de samenloop van de no-riskpolis en de Praktijkroute

Sinds 1 januari 2017 kunnen mensen via de Praktijkroute worden opgenomen in het doelgroepregister banenafpraak. De Praktijkroute houdt in dat mensen uit de doelgroep Participatiewet, van wie op de werkplek via een gevalideerde loonwaardemethodiek is vastgesteld dat zij een loonwaarde hebben lager dan 100%, zonder beoordeling door UWV in het doelgroepregister worden opgenomen.

Zodra iemand op grond van de Praktijkroute is opgenomen in het doelgroepregister telt de baan waarop iemand werkt mee voor de banenafpraak en kunnen werkgevers bij ziekte aanspraak maken op de no-riskpolis. Daarnaast heeft deze groep sinds 1 januari 2018 recht op een doelgroepverklaring Loonkostenvoordeel (LKV) 'banenafpraak en scholingsbelemmerden' waarmee

¹ UWV (2018), *De no-riskpolis in kaart gebracht. UWV Kennisverslag 2018-9*

de werkgever aanspraak kan maken op het loonkostenvoordeel. UWV beoordeelt het recht hierop, door het raadplegen van het doelgroeppregister.

Twee situaties kunnen van toepassing zijn:

Situatie 1

Een werkgever neemt iemand in dienst die vóórdat hij in dienst wordt genomen al behoort tot de doelgroep banenafpraak. De werkgever heeft vanaf het moment dat hij deze persoon in dienst neemt aanspraak op de no-riskpolis en op LKV.

Situatie 2

Iemand is al bij een werkgever aan de slag, maar van deze werknemer is nog niet vastgesteld dat hij tot de doelgroep banenafpraak behoort. Hij is dus ook nog niet opgenomen in het doelgroeppregister banenafpraak. Tijdens het dienstverband wordt vastgesteld dat iemand tot de doelgroep banenafpraak behoort. De werkgever kan vanaf de datum dat dit is vastgesteld wel aanspraak maken op de no-riskpolis, maar hij kan niet meer aanspraak maken op LKV. Een werkgever kan namelijk alleen aanspraak maken op LKV voor een werknemer uit de doelgroep banenafpraak, als de werkgever iemand uit de doelgroep in dienst neemt, die daaraan voorafgaand nog geen dienstverband had.

Om werkgevers gebruik te laten maken van LKV heeft het daarom de voorkeur om de loonwaardemeting tijdens de proefplaatsing te houden, dus vóór de arbeidsovereenkomst is gesloten. Op deze manier kan al voor de arbeidsovereenkomst worden vastgesteld dat de potentiële werknemer tot de doelgroep banenafpraak behoort. Bijkomend voordeel hiervan is dat voor de werkgever meteen vanaf de start van het dienstverband duidelijk is of de werknemer onder de no-riskpolis valt. De werkgever kan dan vanaf de start van de dienstbetrekking aanspraak maken op beide instrumenten: no-riskpolis én LKV.

8. Structureel maken van de no-risk polis voor werknemers in beschut werk

De tijdelijke no risk polis voor werknemers die werken met loonkostensubsidie en voor werknemers die beschut werken is met ingang van 2021 structureel gemaakt (Kamerstukken 2016-2017, 34514, nr. 8). De no-risk polis wordt rechtstreeks door het Rijk gefinancierd en door UWV uitgevoerd. Dit is budgetneutraal vormgegeven door de benodigde middelen uit het Participatiebudget uit te nemen voor de nieuwe doelgroep (onderdeel van de Integratie Uitkering Sociaal Domein (IUSD)). Voor het inkomensdeel is vanaf 2021 ook geld uitgenomen, omdat de gemeente dankzij de no-risk polis bij ziekte de loonkostensubsidie niet hoeft door te betalen.

Wat betreft de hoogte van de uitname geldt, dat het ten tijde van het wetsvoorstel nog onzeker was in welke mate de uitgaven zich zouden voordoen. Om die reden is in juli 2017 een rekenregel afgesproken met de VNG. Deze houdt in dat in het voorjaar van 2021 de ramingen van de uitgaven in 2021 tot en met 2025 herijkt worden op basis van de realisaties van 2019 en 2020. Het gaat om de gerealiseerde uitgaven no-riskpolis, afkomstig van UWV en de gemiddelde loonwaarde, afkomstig van de Statistiek Reintegratie Gemeenten. Na deze vijf jaar wordt een nieuwe raming gemaakt.

Dit betekent voor beschut werk dat het beschikbaar gestelde bedrag voor begeleiding bij een beschutte werkplek van € 8.500 vanaf 2021 verlaagd wordt voor de structurele financiering van de no-risk polis. Op dit moment is nog niet bekend met welk bedrag. Het bedrag dat nu voorlopig is uitgenomen leidt tot een verlaging van het beschikbare bedrag tot € 7.200 per plek. Dit bedrag is ook terug te vinden in het bij de septembercirculaire gevoegde rekenbestand. Dit is niet het definitieve bedrag. Het exacte bedrag wordt pas in het voorjaar van 2021 bekend. Dan wordt aan de hand van de met de VNG afgesproken rekenregel bepaald welk bedrag definitief moet worden uitgenomen.

9. Impuls € 17 miljoen voor leerlingen uit het pro/vso

Tijdens de Algemene Politieke Beschouwingen over de rijksbegroting 2019 heeft de Tweede Kamer op 21 september jl. de motie Segers aangenomen. Volgend hierop komt er een impuls van € 17 miljoen voor het creëren van baankansen voor kwetsbare jongeren uit het praktijkonderwijs en voortgezet speciaal onderwijs (pro/vso-onderwijs).

Deze financiële impuls zal beschikbaar worden gesteld aan de centrumgemeenten van de 35 arbeidsmarktregio's in Nederland door middel van een decentralisatie-uitkering uit het gemeentefonds. Alle colleges van B en W van de 35 centrumgemeenten zijn over (de hoogte van) deze decentralisatie-uitkering per brief op de hoogte gesteld. Centrumgemeenten die gebruik wensen te maken van deze financiële impuls zijn gevraagd om een intentieverklaring op te stellen die mede ondertekend wordt door een vertegenwoordiging vanuit het pro/vso-onderwijs.

De impuls kan bijdragen aan de borging van de opgebouwde infrastructuren en samenwerkingsverbanden in de arbeidsmarktregio's en de continuïteit van de dienstverlening aan de doelgroep, waarmee reeds goede ervaringen zijn opgedaan via het Europees Sociaal Fonds (ESF).

Sommige gemeenten hebben de vraag gesteld of deze financiële impuls moet worden verantwoord conform de administratieve voorschriften die gelden voor het ESF. Dat is niet het geval, want het is geen ESF-subsidie. De uitvoering wordt dan ook niet bepaald door de Subsidieregeling ESF 2014-2020. Er is met andere woorden geen sprake van een projectaanvraag vooraf en een einddeclaratie achteraf, die wordt gecontroleerd door de rijksoverheid. De besteding van een decentralisatie-uitkering wordt alleen verantwoord richting de gemeenteraad. De centrumgemeente bepaalt in overleg met de betrokken regiogemeenten en het pro/vso-onderwijs hoe en waaraan de middelen worden besteed en onder welke uitvoeringsvoorschriften. Aan de besteding, de verdeling en de verantwoording door partners in de regio worden vanuit het ministerie geen voorwaarden gesteld. Datzelfde geldt voor de goedkeuring, start en looptijd van het op te stellen uitvoeringsplan. De intentieverklaring vraagt de centrumgemeente wel te verklaren dat een uitvoeringsplan en bijbehorende afspraken worden gemaakt met de betrokken regiogemeenten en pro/vso-scholen in de arbeidsmarktregio over de aanwending van de middelen, alsmede dat medewerking wordt verleend aan een evaluatieonderzoek.

Samengevat: deze financiële middelen staan los van lopende of reeds afgeronde ESF-projecten. De verwijzing naar het ESF heeft betrekking op de instandhouding van de met de ESF-projecten opgebouwde regionale infrastructuur met waardevolle expertise.

10. Uitnodiging ESF-event 2018 woensdag 7 november in Den Haag

Ieder jaar organiseert Uitvoering Van Beleid (het voormalige Agentschap SZW) een evenement, gericht op het grote publiek, om het Europees Sociaal Fonds (ESF) in de spotlights te zetten. Sinds 2013 doet zij dat door de uitreiking van de ESF-Award: de prijs voor het beste ESF-promotiefilmpje.

Het ESF-event 2018 vindt plaats op woensdag 7 november in De Glazen Zaal in Den Haag, waar Tamara van Ark, de staatssecretaris van SZW, de award uitreikt.

Het ESF-thema Gelijke kansen en non-discriminatie vormt de rode draad van het event. Documentairemaker en journalist Fidan Ekiz is hoofdspreker tijdens het ESF-event 2018.

Mocht u hierbij aanwezig willen zijn dan kunt u contact opnemen met Patrick Wouters via: esfevent@minszw.nl, of telefoonnummer 06-21160409

Het event is dé gelegenheid voor ESF-subsidieaanvragers, deelnemers aan ESF-projecten, stakeholders van SZW (arbeidsmarktregio's, sociale partners) en vertegenwoordigers van de Europese Commissie om elkaar te ontmoeten. De ESF-contactpersonen bij de Arbeidsmarktregio's ontvangen hierover al eerder bericht.

ESF-Award 2018

Op 1 mei 2018 zijn alle ESF-projecten uitgenodigd een schriftelijke pitch in te dienen over hun ESF-project. De vakjury van de ESF-Award beoordeelde in juni maar liefst 25 inzendingen. Tien projecten maakten het beste duidelijk waaraan ESF heeft bijgedragen en welke resultaten mede dankzij ESF zijn bereikt. Zij kregen een promotiefilmpje cadeau, waarvan de opnames deze zomer zijn afgerond. Op 1 november werd bekend welke projecten naar de finale in Den Haag gaan. De finalisten en de link naar de filmpjes vindt u [hier](#). Ieder filmpje wordt tijdens het evenement vertoond en ieder project houdt een twee-minuten-pitch. De vakjury bepaalt daarna wie de ESF-Award 2018 wint. Tamara van Ark, staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid reikt de prijs uit.

Programma (wijzigingen voorbehouden):

14.00 – 14.30 uur	Inloop en registratie
14.30 – 14.40 uur	Opening ESF-event
14.40 – 14.50 uur	Spreker namens Europese Commissie: Andriana Sukova, plaatsvervangend DG Employment Social Affairs and Inclusion
14.50 – 15.45 uur	Filmpjes en pitches vijf finalisten, gevolgd door juryberaad
15.45 – 16.00 uur	Hoofdspreker: Fidan Ekiz
16.00 – 16.30 uur	Uitreiking ESF-Award door staatssecretaris Tamara van Ark
16.30 – 18.00 uur	Netwerkborrel

11. Maatschappelijke Diensttijd voor jongeren

Door te investeren in de talenten en inzet van jongeren die vrijwillig iets doen voor een ander maken we de samenleving sterker. We stellen de jongeren in staat om maatschappelijke impact te hebben. Dat is wat de Rijksoverheid met maatschappelijke diensttijd (MDT) voor ogen heeft. Daarnaast levert het een bijdrage aan de actieve ontwikkeling van burgerschap, het stimuleren van ontmoetingen en het richter kunnen oriënteren op studie en werk in onder andere sectoren waar tekorten zijn.

Op initiatief van het ministerie van VWS worden vier bijeenkomsten 'MDT in de regio' georganiseerd, waar wordt ingegaan wat MDT is, wat het voor u en uw organisatie kan betekenen en hoe u ermee aan de slag kunt gaan. Jongeren en organisaties die al in de praktijk met MDT experimenteren delen hun ervaringen.

De vier bijeenkomsten vinden plaats van 12.00–17.00 uur, op de onderstaande locaties:

26 november	Helmond
3 december	Rotterdam
6 december	Zwolle
10 december	Nieuwegein

U kunt zich aanmelden via www.MDTinderegio.nl. Op deze website is ook meer informatie over MDT in de regio te vinden en volgt binnenkort het definitieve programma.